

Agenda 2011

Abril

Dijous 7: Reunió d'animadors.

A les 5 de la tarda, a Rivadeneyra, 6, 3a, aula 1. Tema VIII: Feliços els qui treballen per la pau, Déu els anomenarà fills seus.

Jueves 14: Reunión de animadores.

A las 5 de la tarde, en Rivadeneyra 6, 3.ª, aula 3. Tema VIII: Bienaventurados los que trabajan por la paz, porque ellos serán llamados hijos de Dios.

Maig

Dimecres 4: XXV Trobada Interdiocesana a Girona.

A partir del 15 de març es podran fer reserves per a la trobada, a secretaria de 5 a 7 de la tarda.

Dijous 5: Reunió d'animadors.

A les 5 de la tarda, a Rivadeneyra, 6, 3a, aula 1. Tema IX: Feliços els perseguits pel fet de ser justos i quan us perseguiran per causa de l'Evangeli, el regne de Déu és per a vosaltres.

Jueves 12: Reunión de animadores.

A las 5 de la tarde, en Rivadeneyra 6, 3.ª, aula 3. Tema IX: Bienaventurados los perseguidos por causa de la justicia y por causa del Evangelio, porque de ellos es el reino de los cielos.

Juny

Dijous 2: Reunió d'animadors.

A les 5 de la tarda, a Rivadeneyra, 6, 3a, aula 1. Tema X: Una conclusió plena d'imatges.

Jueves 9: Reunión de animadores.

A las 5 de la tarde, en Rivadeneyra 6, 3.ª, aula 3. Tema X: Una conclusión llena de imágenes.

Dissabte 18. Trobada final de curs.

Ràdio Estel

Dissabtes a les 18 hores a Ràdio Estel i Ràdio Principat (freqüència 106.6 FM, Barcelona i comarques).

Gent gran, la veu de l'experiència. Hi participen Fatec i Vida Creixent.

Ressò

Març 11

Vida Creixent en la celebració de la Candelera a la Basílica de Sant Josep Oriol de Barcelona

Feliços els nets de cor, ells veuran a Déu

Hi ha un moment en la vida de la persona —al voltant de la meitat— en que un comença a preguntar-se què tipus de persona és i prova de veure's a si mateix com el veuen els demés. I per primer cop desitja contemplar les coses amb objectivitat, inclosa la seva pròpia posició relativa en el conjunt, i jutjar autònomament les idees que ha rebut a través de l'educació i per la cultura. I això també afecta a la visió religiosa que li han transmès.

Referent a aquesta benaurança Jesús diria als homes i dones d'aquest segle: *«Benaürats els avis i àvies que teniu el vostre cor net, que no penseu malament dels altres, que sabeu disculpar els errors propis i els dels altres, que actueu sempre amb bones intencions, que aneu repartint integritat, innocència com els infants, desinterès i honradesa a dojo. Us ho ben asseguro que vosaltres sereu els primers que veureu a Déu. Sereu se'ns dubte els més afortunats.»*

I als que van avançant vers aquest cim de muntanya, els infants o joves, que un dia esperen arribar-hi avui els diria: *«Benaürats vosaltres els infants i joves que feu experimentar als avis i àvies que són estimats, respectats i que els considereu necessaris, útils, irrepetibles i que, per tant, no han de viure aïllats, marginats. Benaürats els qui il·lumineu amb la vostra bondat, amistat, comprensió, netedat de cor i solidaritat, aquesta etapa de la seva vida. Us ho ben asseguro que Déu Pare tindrà en compte, la vostra bondat, transparència, netedat de cor i actitud positiva vers els avis i àvies.»*

Per aterrar en la nostra vida de cristians creients i no experts en el món de la Bíblia, ens cal quedar-nos en que hem de desterrar el dilema de veritat o faula. El que diu el text és creïble, és versemblant, no contradiu el sentit comú, per a l'home que vol deixar-se conduir per la pròpia Paraula de Déu. Comparant-se amb ella, l'home, el creient, percep la vertiginosa distància que el separa del propi Déu, i sent la necessitat de netejar el seu cor de la foscor que l'envolta. I solament en aquest moment, «tota ciència transcendent» se li obriran els ulls interiors per entendre-ho tot sense ombres, com ens va anunciar el qui és la Paraula i va venir enmig nostre a clarificar-la: «Benaürats els nets de cor perquè ells veuran a Déu» (Mt 5,8).

© Vida Creixent
Rivadeneyra 6, Gè - 08002 Barcelona
Tel. 93 412 21 20
info@vidacreixent.org
www.vidacreixent.org

Secretaria: Tardes de 17.00 a 19.00 hores

Text de la fotografia de portada:
Uns 400 membres de Vida Creixent varen assistir a la celebració eucarística a la Basílica de Sant Josep Oriol de Barcelona

Dipòsit legal: B. 8.204-2007
Disseny: Dfinis Design
Compaginació: Altés arts gràfiques, s.l.

Activitats amb els nés

Rere la pista dels dinosaures.

Joc de pistes. Activitat al voltant de l'exposició *Dinosaures. Tresors del desert del Gobi*.

Seguiu la senda dels dinosaures i descobrireu aspectes sorprenents i fascinants d'aquestes criatures! Si arribeu al final del joc, podreu participar en el sorteig d'un lot de material científic.

Dia: A partir de mitjans de març.

De dimarts a diumenge.

Horari: de 10 a 20 h.

CosmoCaixa (Isaac Newton, 26).

Activitat gratuïta. Sol·liciteu el joc de pistes a les taquilles del museu.

Exposicions

Dinosaures. Tresors del desert del Gobi.

Tindreu l'oportunitat de veure 12 esquelets sencers de dinosaures i més de 50 peces de dents, cranis, nius, ous i altres restes.

A partir del 17 de febrer.

Horari: de dimarts a diumenge, de 10 a 20 h.

CosmoCaixa (Isaac Newton, 26).

Música

Concert complementari de l'exposició

«Construir la Revolució. Art i arquitectura a Rússia, 1915-1935.»

Quartet Diótima.

Interpretaran obres d'A. Berg i L. Janáček.

Segons la crítica el quartet Diótima és un dels cinc millors quartets actuals.

Dia: diumenge, 13 de març.

Horari: 19.30 h.

CaixaFòrum (Av. de Francesc Ferrer i Guàrdia, 6-8).

Preu entrada: 12 euros.

Visites guiades

Caixa Fòrum organitza unes visites comentades a l'edifici de la seva seu per estudiar la bellesa de l'arquitectura modernista industrial catalana.

Dia: Els primers diumenges de cada mes.

Horari: 11.00 h.

CaixaFòrum (Av. de Francesc Ferrer i Guàrdia, 6-8 - tel. 934 768 630).

Activitat gratuïta. Places limitades.

Xerrades

Reflexió d'actualitat cultural i religiosa a càrrec de Marta Nin, periodista, corresponsal de diversos mitjans al Vaticà.

Actua de moderador: Òscar Bardají.

Dia: 14 de març.

Horari: a les 19 h.

Fundació Joan Maragall. Auditori (València, 244, 1r).

Col·laboracions

Estic contenta quan veniu i quan marxeu

La frase d'avui ens l'ha dit alguna vegada la meva mare i la dedico a totes les mares i pares que, com ella, són avis que adoren els seus néts i senten una joia immensa quan apleguen els seus éssers estimats al voltant d'una taula.

La primera vegada que ens la va dir, la vaig trobar sorprenent i molt sàvia alhora: «Estic molt contenta quan veniu i molt contenta quan marxeu.» De les seves quatre combinacions possibles, em va semblar de lluny la millor. Si ens digués que està trista quan arribem i trista quan marxem, voldria dir que té una tristor immensa i ens entristiria també a nosaltres. Si ens digués que està contenta quan arribem i trista quan marxem, pensariem que potser som la seva única alegria i se'ns encongiria el cor en marxar. Si ens digués que està trista quan arribem i contenta quan marxem, podria dir que s'alegra més quan toquem el dos que quan arribem.

Dient-nos que està contenta quan arribem i quan marxem, ens deixa clar del tot que sempre que hi anem serem benvinguts i que, quan ens anem, podem fer-ho amb la tranquil·litat de saber que seguirà bé, que la seva vida té al·licients més enllà de nosaltres que l'omplen suficientment. Tenint en compte els moments difícils que li ha tocat viure, entre els quals la mort del nostre pare, una frase així és un regal per a nosaltres.

De moment no l'he dit mai als meus fills, tal vegada perquè encara els tinc a casa i encara no sóc àvia, però tant de bo arribi un dia que els la pugui dir, amb una lucidesa semblant a la de la meva mare. Poder dir-los que són una de les nostres alegries més grans, i al mateix temps que la nostra vida val la pena per si mateixa i esdevé font de moltes alegries, em sembla un senyal inequívoc d'un amor exquisidament madur i generós.

Eva Bach, escriptora i pedagoga

(Dins: *Ara Criatures*, 25 de desembre de 2010)

Espai de reflexió i silenci

Santa Eulàlia, patrona de Barcelona

Fa pocs dies celebràvem, a la nostra ciutat de Barcelona, la solemnitat de la nostra patrona santa Eulàlia, verge i màrtir. Segons la llegenda i la tradició, era una jove, valenta i forta, que va viure, pels volts del segle IV, com a membre insigne de la comunitat cristiana d'aquella època.

Cada any, tinc la sort i la joia, i l'experiència de celebrar l'Eucaristia, a la meva parròquia, amb el ritu hispano-mossàrab del segle VII, i que si bé sempre faig la mateixa reflexió, i més en aquest temps actual, escoltant i proclamant aquests textos venerables de la mateixa missa. Em fan recordar que la història del nostre país té arrels profundament cristianes.

Nosaltres som filles i fills d'aquesta tradició i som cridats a mantenir-la de cara a les futures generacions. No som un present atemporal, tenim un passat i preparem un futur. És, en el nostre cas, la línia cristiana i evangèlica la que ha de marcar la nostra vida individual i col·lectiva, sempre amb un gran respecte per altres possibles opcions.

Que santa Eulàlia ens ajudi i ens refermi en les fidelitats que han de marcar la nostra vida sempre.

Miquel Bada

Consiliari diocesà de Barcelona

Ho ha dit...

«Ens trobem immersos en una vida que transcendeix el nostre enteniment i la nostra ocupació suprema és la nostra vida quotidiana.»

John Cage (1912-1992)

«Pregar es conversar amb Déu.»

Clementte de Alejandria (159-211)

«No existeix passió més forta que la passió per la “mandra”.»

Samuel Beckett (1906-1989) poeta i novel·lista anglès

Salutació de benvinguda

Donem gràcies a Déu per trobar-nos per celebrar la festa dels nostres patrons, cada any volem donar gràcies i celebrar l'inici del nostre Moviment a Catalunya, Les Illes i Andorra, hi ho fem amb goig, alegria i una gran esperança en el futur del nostre estimat Moviment. També amb un compromís ferm, conscients de les dificultats que se'ns presenten, però disposats amb l'ajuda de l'Esperit Sant i de la gent dels nostres grups, a fer-les front amb il·lusió i confiança. Avui som el que som per tot el treball que han fet els que ens han precedit, dones i homes que van superar les pors, les mandres, les rutines. El present i el futur serà fruit del treball que fem els que avui en formem part.

Vida Creixent vol ajudar els seus membres a viure un envelliment actiu, per fer notar que una edat avançada no és sinònim de davallada, de pèrdua irreparable o d'una derrota. El pas dels anys va portant unes limitacions, però alhora i no és menys cert, ens aporten saviesa, major enteniment, riquesa personal i la virtut de l'agraïment pel que s'ha viscut i per tot el que encara queda, que mai no es pot dir que sigui poc.

Cal aprendre a fer-se gran. Humanament parlant l'eterna joventut és un engany. Al voltant nostre tenim moltes persones que ja grans, testimonien viure en plenitud, amb esperit de servei, amb una sana acceptació i amb una esperança prou fonamentada que es fa creïble, engrescadora, que s'encomana. Una etapa de la vida que continua sent creativa, amb una sensibilitat que la fa especialment eficaç. Un temps més pausat, més intens, un ritme de vida més suau, sempre més profund.

Cal evitar instal·lar-se en la queixa, el victimisme, l'enyorança. És temps de seguir mirant endavant. Encara és temps de novetats. Temps de recollir sense deixar de sembrar. Temps d'assaborir. Vida Creixent per a tots els que hi veuen un temps per viure una nova vocació, una nova crida, una nova missió. Un temps fort justament quan ens comencem a sentir una mica dèbils.

Es nota molt la crisi econòmica que estem vivint, sobretot per al gran nombre de persones sense feina i que no troben solució als seus problemes; familiars, amics i coneguts tenim que fer-los costat en aquesta situació. Cada vegada més es veu que és una crisi profunda, emmarcada en una crisi de valors i d'autoritat.

veu en Crist l'única marca autèntica d'una religió: un Déu a imatge i semblança de la condició humana.

A l'any 1940, Hitler es troba al seu cim de poder i Simone per la seva condició jueva comença a tenir problemes.

A Marsella, amb 31 anys, coneix al sacerdot dominic J. Perrin, qui l'ajuda a trobar treball manual a la granja de Gustave Thibon, escriptor catòlic. Amb Thibon, malgrat un començament difícil, estableixen una amistat breu, però important, i a ell confiarà ella els seus llibres de notes abans d'anar, el 1942, a Nova York on visitarà els seus pares i germà.

Nombrosos llibres recullen els seus articles, assaigs, manuscrits i diaris íntims, que tracten la seva recerca de la justícia social i la salvació individual: *La torpeza y la gracia* (1947), *El conocimiento sobrenatural* (1949), *El arraigo* (1950), *Carta a un religioso* (1951), *La fuente griega* (1953), *Pensamientos desordenados concernientes al amor de Dios* (1962). Va deixar també una tragèdia, *Venecia salvada* (1940), i *poemes*, recollits en un volum el 1968.

Simone refugiada a Nova York de la persecució nazi, lluny de tancar-se en la seguretat, tracta d'unir-se al moviment de la resistència: viatge a Londres i intenta ingressar a França com a combatent, però només aconsegueix un lloc en l'organització França Lliure, on redacta informes. Participa en el projecte d'un cos d'infermeres que treballen a primera línia de foc.

A l'abril de 1943 se li diagnostica tuberculosi. A l'hospital, es nega a un tracte deferent a consumir els aliments que el seu estat requereix, i morí el 24 d'agost, als 34 anys. Està enterrada a Kent.

Simone Weil ha atret l'atenció de molts lletrats, filòsofs, teòlegs, i sociòlegs. Intel·lectuals com Albert Camus i T. S. Eliot li professen una gran admiració. La seva lucidesa, honestat intel·lectual i desnuda espiritual conformen una rara combinació, inoblidable per a tots els seus lectors de diverses tendències i pensaments i que s'han alimentat de la seva obra.

Narcís

Extret i resumit d'internet

Simone Weil (1909-1943)

Simone Weil va néixer el 3 de febrer a París, en el si d'una família hebrea intel·lectual i laica. El seu pare era un metge de renom i el seu germà gran, André Weil, un matemàtic. Va estudiar filosofia i literatura clàssica, fou alumna d'Alain (Emile Chartier). Als 19 anys ingressa, amb la qualificació més alta a l'Escola Normal Superior de París. Es gradua als 22 anys i comença la carrera docent en diferents liceus.

En un dels seus escrits autobiogràfics, Simone de Beauvoir comenta sobre ella: *M'intrigava per la seva reputació de dona intel·ligent i audaç. Per aquest temps, una terrible fam havia devastat Xina i em varen explicar que quan ella va escoltar la notícia va plorar. Aquestes llàgrimes varen augmentar més el meu respecte vers ella que els seus dots de filòsofa.*

Va conèixer a Leon Trotski a París, amb qui va discutir sobre la situació russa, Stalin i la doctrina marxista.

Als 25 anys, abandona provisionalment la seva carrera docent, per marxar de París. Durant els anys 1934 i 1935, convençuda que per comprendre les lluites obreres hi ha que compartir les condicions del proletariat, treballa com obrera a la Renault, experiència que va descriure en *La condició obrera* (1951).

A l'esclatar la guerra civil espanyola, es va traslladar al front de Barcelona, com a periodista voluntària, on va lluitar al costat dels republicans. De la guerra, li queda el sentiment d'horror per la brutalitat i el despreci per la veritat i el bé, per les dues parts. Poc després va patir una crisi espiritual, i es va apropar a la fe catòlica.

La seva salut empitjora, té forts dolors de cap continuats. En la Pasqua de 1938 assisteix als oficis religiosos a l'abadia de Solesmes.

El cristianisme ocupa un lloc preponderant en els seus pensaments; té alguna experiència mística. El pensament de la passió de Crist va entrar en ella per sempre. Simone que farà del sofriment humà el nucli de la seva pròpia teologia,

Han estat arraconats un seguit de valors, molts d'ells d'arrel cristiana, que formaven part de la nostra cultura. Molts cristians ens hem deixat portar per les corrents dominants, sense tenir en compte que tenim un missatge que hem de transmetre i sobretot testimoniar en la nostra societat.

Cal recuperar i fer present en el dia a dia, tot allò que ajuda a descobrir la transcendència i la veritat de l'Evangeli. D'aquesta manera serem testimonis sincers i esperançats de la força de les Benaures, les quals són el tema que aquest curs estem reflexionant i que tenim que viure amb senzillesa i convenciment. La capacitat de fruit de la vida amb austeritat i solidaritat i a la vegada amb desprendiment i disponibilitat. La il·lusió per tot allò que és senzill i durador. No hem de perdre mai la voluntat i la necessitat d'estimar que és el motor de la vida cristiana.

Jesús ensenya i demana a la seva comunitat, que som nosaltres, acollir i acompanyar els pobres en l'esperit, els qui ploren, els humils, els que tenen fam i set de ser justos, els compassius, els nets de cor, els qui treballen per la pau, els perseguits pel fet de ser justos. Ell ens diu «*Aneu per tot el món i anuncieu la Bona Nova de l'Evangeli a tota la humanitat*» (Mc 16,14). Els cristians tenim una doble missió: viure personalment i comunitàriament segons l'Evangeli i promoure la vida nova en tota la humanitat. La vida nova és creure en el misteri i el missatge de Jesús i anunciar l'Evangeli perquè el Senyor sigui entès, cregut, estimat i seguit.

Celebrem avui la presentació del Senyor al temple de Jerusalem i també la festa dels nostres patrons Simeó i Anna, que són per a nosaltres un mirall de fe, d'esperança i també de servei a la seva comunitat, dues persones grans per la seva edat, però encara actives. En la processó de les candeles, tots en portem una d'encesa, que representa a Jesucrist que és la llum del món. Llum veritable que ha vingut a il·luminar el seu poble i tota la humanitat. Que aquesta llum ens faci veure i viure l'amor de Jesús i de la seva mare Maria.

Desitjo que aquesta celebració que ara començarem ens agermani a tots, filles i fills d'un Pare que ens estima i ens ajuda a créixer i a viure com a cristians.

Moltes gràcies.

Sergi Òliba

Candelera 2011

Celebració de la Candelera 2011

Com cada any, el moviment de Vida Creixent varem celebrar la Festa de la Candelera a la Basílica de Sant Josep Oriol. Sant Simeó i santa Anna són els patrons del nostre Moviment. Simeó, un home just i piadós, i Anna, una profetessa dedicada al culte a Déu. Aquests dos personatges representen la gent que vol ser activa, socialment parlant, i testimonis fermes de les nostres creences.

Tota la festa i cerimònia es va desenvolupar en un ambient de recolliment, pregària i cants adients molt ben dirigits, la processó de les espelmes i la seva benedicció. Presidí l'Eucaristia el Sr. Cardenal, Dr. Lluís Martínez Sistach, que pronuncià una homília propera, entenedora i encoratjadora per a tots els assistents a l'acte.

En la seva homília, el Sr. Cardenal va remarcar diferents aspectes: en primer lloc, el de donar gràcies a Déu perquè un any més ens apleguem al voltant de la taula

Eucaristia presidida pel Sr. Cardenal Mons. Lluís Martínez Sistach

Candelera 2011

de la Paraula i podem compartir el seu Cos sagrat, un Déu i Pare Amorós, amant sempre amb nosaltres. Agrair-nos de tot cor la tasca que realitzem dins les nostres famílies, tant a nivell moral, de testimoni, i en aquests moments també l'esforç econòmic en favor dels necessitats. Ens encoratja, sempre que ens sigui possible, a trobar moments de recolliment, de pregària i de lectura de la Paraula de Déu i, a mida que van passant els anys, a descobrir més i més el Senyor, també va demanar un record i una pregària per tots aquells membres del Moviment que ja han fet el seu traspàs a la casa del Pare.

Hi van assistir unes 400 persones, entre les quals Mn. Miquel Bada, consiliari diocesà del Moviment i 14 consiliaris més dels nostres grups. Aquesta celebració de la Candelera és també una festa de retrobaments, perquè hi acudeix gent de les diferents parròquies de Barcelona i dels pobles i ciutats properes, així com de les diòcesis de Sant Feliu i Terrassa. I tot això dóna a la festa un sentiment de Comunitat.

Maria Carme Janer

Moment de la processó de les espelmes a la Basílica